

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografel archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la
„Telegrafului Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalvány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puține și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orienta cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 27 Iunie.

Alegerile din Cislaithania fac asupra Ungariei o neplăcută impresiune. Partida „liberală” din Ungaria, în organele ei, păstrează pe cât se poate oare-care calm și pentruca să păstreze și prestigiul „preponderanței sale morale” ia o atitudine, ca și când puțin i-ar păsa de rezultatul alegerilor. Presa opozițională însă dă expresiune nemulțămirei sale acuzând pe însuși contele Andrassy de-o consimțire, ba chiar de-o coalițiune cu contele Taaffe. „Polit. Volksblatt” din Budapesta dice: „Cabinetul cel nou a lui Taaffe va fi pentru monarhie atât în privința politice interne cât și externe de mare însemnătate. Când am vrea să nu recunoaștem că direcțiunea conservativă-federalistică din Austria are influență

și asupra Ungariei ar însemna a nu vrea cu intențiune a recunoaște cursul și legătura lucrurilor. Dela început Cehii au fost cei mai vehemenți contrari ai dualismului; acum după ce intră în cercurile normative ale Austriei, de bună samă căși vor da toată silința pentru o stare de lucruri în înțeles federalistic. În privința aceasta vor găsi sprigin și la o parte mare a „amicilor constituțiunei,” căci și între acestia sînt mulți contrari ai dualismului.”

„Ori și cum am privi așa dară alegerile la senatul imperial, ele nu însemnează numai pentru Austria crise esențiale și reformatoare, ci signalizează lupte nouă politice și pentru Ungaria, a cărei drept public și independentă este de nou trasă la îndoială. Fără îndoială bunul nostru drept ni'l vom apăra cu energie și perseverență. Cu durere însă trebuie să mărturisim, că contrarii au multe șanse; de oare-ce starea materială și politică a Ungariei este sdruncinată, încrederea publică în bărbații conducători a dispărut și tocma prin aceasta pericolul s'au duplicat.”

Croații sînt de părerea că ferul trebuie bătut până e cald. Ei, suaviter in modo, dar fortiter in re, pășesc cu pretensiuni mari față cu Ungaria.

Croații, după cum am vădut în rëndul trecut, pretind împreunarea administrațiunei graniței militare cu cea a Croației. Dar și până la încorporarea sau împreunarea graniței militare, cuota de 45% o pretind pentru densii. De altmintea Croații sînt cu minte. În „Obzor” de clară, că „idea de stat unguresc” este garantată prin lege și de coronă; însă „idea de stat croat” încă începe foarte bine pe lângă a celei unguresci și ar fi o minune când Croații ar abdice de densa.

Cestiunea Evreilor în România devine din și în și mai băgată în samă și de diaristica afară de România. „P. Ll.” i consacra în nrul dela 8 Iulie n. un articol de fond.

Se înțelege de sine, că foaia aceasta pledează din toate puterile pentru Evrei și României i deschide perspectiva, că va avé de a face cu Europa, dacă nu se va supune congresului din Berlin.

Intrarea trupelor austro-unguresci în Novi-Bazar pare că are să se mai amâne. Scirile din Viena ne spun, că Husni-pașa, care are, în conțelegare cu ducele de Württemberg, să aranjeze intrarea trupelor în sangiacul Novi-Bazarului, se află încă în Constantinopol. „Magyar orszag” dice, că Andrassy vrea să aștepte până vor evacua Rușii Bulgaria și adauge, că contele Andrassy are mult să aștepte, numai să vadă să nu se prea întărdie.

Principele Bulgariei Alesandru a fost primit de sultanul, din mâinile cărui a primit beratul de investitură. — În 7 Iulie n. a sosit principele în Rusciuc, unde a fost primit serbătorește și întâmpinat de deputațiuni dela Odesa, Nicolaiev, Galați, Brăila, Bucuresci, Iași și Viena. În Tirnova va depune în 10 Iulie n. jurământul pe constituțiune și va primi jurământul de credință din partea trupelor. În 13 l. c. va intra principele în Sofia, când se va compune și cel dintăiu ministeriu bulgar.

† Baronul Bela Wenckheim.

Sibiu 27 Iunie.

Eri la 11 oare înainte de ameați ministrul unguresc, atașat pre lângă Curtea Maiestații Sale, baronul Bela Wenckheim a murit la Budapesta. Îndată ce se răspândise scirea prin capitală mai multe locale publice și palaturile ministrilor au fost provădute cu flamurile de jale. Despre dispoștiunile ce s'au făcut pentru înmormântare foile din Budapesta scriu următoarele: Societatea „Entreprise des pompes funebres”, care a primit mandatul a îngriji pentru toate lucrurile înmormântării, va decora cu negru casa, unde a reposat ministrul. Astăzi

dimineața cadavrul se va balsama și se va espune într'un sicriu de alpaca. După ameați la 5 oare se va binecuvânta cadavrul. Aceasta espunere și binecuvântare se face numai pentru familie; pentru străini casa mortului va fi și astăzi închisă. Măne dimineața guvernul va primi din mâinile rudeniilor remășițele pămîntesci ale defunctului și va mijloci transferarea lor în biserica Franciscanilor. Ací cadavrul va fi espus publice. Măne, după ameați la 5 oare, va avé loc a doua binecuvântare solemnă, și după aceasta sicriul va fi transportat cu mare conduct bisericesc la gara drumului de fer al statului. De ací cadavrul se transportă prin un tren separat la Mezö-Berény și de-acolo la Körös-Ladány, unde va fi depus spre odichna vecinică. Partea din urmă a solemnității, adecă începînd cu Mercuri dimineața, se va face sub conducerea colegiului ministrilor.

Din partea familiei s'a anunțat moartea ministrului în următorul chip:

Baronul Ladislau Wenckheim și soția sa născută contesă Francisca Szapáry, damă de palat și a ordinului de stea cu cruce, baronul Victor Wenckheim și soția s'a născută contesă Maria Apponyi, damă de palat și a ordinului de stea cu cruce, văduva baronesă Ioan Cray născută baronesă Maria Wenckheim, văduva contesă Emil Desseffy născută baronesă Paulina Wenckheim, damă de palat și a ordinului de stea cu cruce și copiii ei, cu inima frântă de durere dau de scire despre moartea-prea iubitului lor frate resp. cumnat și unchiu, Escelenței sale doinului baron Bela Wenckheim, ministru regesc unguresc pre lângă persoana Maiestații Sale, consilier intim, comandor al ordinului Sf. Stefan și al ordinului leopoldin, urmată în 7 Iulie 11 oare înainte de ameați după o lungă boală dureroasă în al 68 an al vieții sale.

Remășițele pămîntesci ale de-

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă.*)
(11 urmare.)

V.

Pe la amiași tot satul scia, că Mihu s'a certat cu Cosma, eară după amiași oamenii și femeile stau grămeși, și nu vorbeau decât despre ne mai pomenita întemplare.

Unul mai sciitor de tainele celor două case, spunea șoptind prietenului seu mai apropiat, că Toderică se întâlnește Vineri sara cu Anica Podarlu la portița, că Anica l-ar fi necăjit cu însurătoarea și că el ar fi dis, că Marta e subțirică, încat n'ai scii ce se faci cu ea, temându-te ca nu cumva să o frângi între degete și alte deasemenea lucruri de luat peste umăr ar fi grăit Toader. Anica le-a spus toate aceste

Floarei lui Ciucur, ear Floarea a dat vorba mai departe, încat Safta a prins veste de vorbele, pe care le grăise Toderică, viitorul ei ginere și grozav s'a supărat și a început să facă gură. Mihu, blând ca totdeauna, numai decât a plecat la Cosma voind să i spună, că dacă e vorba așa, apoi nu i mai dă față. Așa s'au întelnit apoi pe punte și s'au certat din pricina vorbelor pe care le grăise Toader.

Așa o fi! diceau oamenii și clătinau gânditori din cap.

Cu deosebire însă fetele și nevestele tinere nu erau mulțămite cu această lămurire. Tița lui Colac aușise de la cineva, că lucrul stă cu totul altfel. Adecă Marta nu ar fi voind să se mărite după Toderică fiindcă ar fi în dragoste cu Miron și aușind Simina despre aceasta ar fi dis ceva Cosmii să meargă la Mihu și să i spună, că dacă e vorba așa, apoi nu se mai duce cu Toader la peșite. Așa s'au întelnit apoi pe punte și s'au certat.

— Așa o fi soro! își diceau femeile și nu se mai îndoiau despre nimic.

„Nu spuneam eu, că nu are să easă nimic din toată nunta aceasta? Țicea una. Și orbul putea să vadă, că lui Toderică nu i umblă mintea la însurătoare. Mereu pe la ședători, nereu pe la portițe...”

— Așa e soro! îi răspundea alta. Apoi Marta? N'ai vădut cum se leagă de Miron? Nu diceam eu? Dacă i e ecătă bogată, își alege cel puțin un bărbat, încat să i cauți păreche.

Astfel din vorbă în vorbă satul a junse la înțelegere, și pe când însărbă toți sciau cum s'au petrecut lucrurile și nici unul nu se mai îndoia, că Mihu odată cu capul nuși va da fata din casă.

Când era vorba însă de Miron, nuți clătinau din cap și diceau:

„Multă apă va mai trece pe pârău Corbului până ce Mihu își va da fata după un cioban.

Femeile însă nici despre aceasta nu se mai îndoiau.

În vremea aceasta Toader era vesel, Simina era necăjită, Cosma era mâhnit, Marta făcea cu ochii plini de

lacrimi mărturisiri Saftei, Safta asculta rēcită până în adēncul inimei, eară Miron cutriera culmile munților ascunși în ceața depărtării.

De când a strins pe Marta în brațe, decând a sărutat-o, decând și'a desvilit scumpa taină a vieții sale, sângele îi rămăsese infierbintat și sufletul lipsit de astēmpăr. O vedea mereu și mereu fugia de densa; simțirea, pe care o avuse atunci, mereu se reivia și el căuta mereu să o gonească. Adeseori il apuca o pornire de turbare, încat se simția ucigaș și se vedea sfărămând pe Toderică, pe Mihu, pe Cosma cu o singură lovitură. Și earăși se alina pe o clipă, dar de odată il apuca dorul și l purta spre vale. Mē duc, își dicea, o iau și o aduc aici, departe, departe de lume... Dar cum putea să răpească mângăerea bătrânețelor?

Norii se strecurau în linisce, unul câte unul, pe deasupra lui; luna mereu se ascundea în dosul lor și earăși eșă pe câmpul senin al ceriului; stelele, carul cu boii, cloșca cu puii, întregi cētele strălucite pe nesimțite își

*) Din „Convorbiri literare”.

functului se vor binecuvânta în 9 l. c. la 5 oare după amiazi în biserica Franțiscanilor și se vor depune spre odihna eternă în 10 l. c. la 10 oare în de am. în cripta familiară din Körös-Ladany. Parastasul se va celebra în 17 l. c. în Budapesta și în Körös-Ladany.

Baronul Bela Wenckheim a fost fiul comitelui suprem din Arad, baronului Iosif Wenckheim și s'a născut la 16 Februarie 1811 în Pesta. Pe timpul dietei de la 1830 Wenckheim a fost conducătorul tinerilor cari se grupau în giurul lui. În anul 1831 el fu denumit de vice-notariu în comitatul Bichis; în anul următoriu el fu denumit de asesor la tabla judecătorească; în anul 1837 el s'a ales vice-comite în numitul comitat și la 1839 deputat dietal. După evenimentele din 1848/49 el fugi în străinătate. Reintors în patrie el a trăit retras la moșia sa. Cu începerea erei constituționale Wenckheim a intrat în cabinetul unguresc; în cabinetul Andrássy el a fost ministru pentru interne și apoi ministru pe lângă persoana Maj. Sale. În 1875 a primit el presidiul în colegiul ministrilor și în curând după aceea s'a întors la resortul seu pe care l-a provădit până la sfârșitul vieții sale.

Wenckheim n'a fost căsătorit. El și-a știut dobândi grația deosebită a împăratului.

Alianța israelită.

Se vorberbe demult și se scrie mereu despre „Alianța israelită universală“, și fiind că mult se vorbește, se spun și multe neadevăruri.

Un amic al meu a binevoit a mi procura pentru un timp de 24 ceasuri raportul din Aprilie anul curent al comitetului central din Paris despre activitatea acestei societăți internaționale în semestrul II al anului trecut 1878 și cred că voi contribui la lămurirea opiniei publice din România comunicându-vă câteva amănunte din acest raport.

„Alianța israelită universală“ nu e societate secretă, ba, după § 2 al statutelor ei, chiar nici nu e exclusiv israelită, și așa nu mă simt vinovat de indiscrețiune, când viu să Vă fac împărtășire despre nescelucruri petrecute la lumina zilei.

Raportul este o cântăceală ce cuprinde 58 pagine, tipărită la Wilhelm London în Liegnitz.

Pe scoarța din față, sub titlu, sunt tablele lui Moise, sub aceste două mâini strînse, eară de-așupra, tipărită în evraică și nemșesce devisa „Alle Israeliten sind für einander verantwortlich“, ceea ce va să dică în românește: Toți Israeliiți sunt răspunzători unii pentru alții.

Pe scoarța din dos sunt tipărite statutele societății în limba germană, din care mă mărginesc a vă comunica art. I:

„Alianța israelită universală“ are scopul:

1. De-a stărui pretutindenea pentru egalitatea și progresul moral al Ovreilor;
2. De-a le da ajutoriu eficace tuturor celor ce sufer în calitatea lor de Ovrei.

3. De-a sprigini ori-ce scriere ce poate să contribuie la aceste rezultate.

După cele cuprinse în carte, re-

mutau locul și înaintau pe calea robilor înspre cădere: păstorul zăcea întins pe spete cu fața spre cer și cu privirea perdută în adâncul înălțimilor lumesci, cu care atât de mult se deprinsese. Acest ceriu atât de străvechi, atât de limpede era câmpie, pe care Miron se juca în copilărie, era cartea cea mare, din care în tinerete își talmăcea tainele vieții; eară acum când obosit de munca zilei, trupul lui era cuprins de amortire, sufletul seu deslegat, ca o pară de foc se ridica și se depărta de la fața pământului, pe care își părea atât de străin.

(Va urma).

sultă, cât pentru organizația societății, că, înainte de toate, ea întreține cele mai strînse relațiuni cu alte societăți, între cari amintim pe „Anglo-Levisch-Association“ și pe „Board of Deputies“ din Londra și că are comitete locale în cele mai multe orașe de pe fața pământului.

Comitetul central din Paris are 42 membri între care marele Rabin al Franței L. Isidor ca president onorar, d. A. d. Cremieux ca president, S. H. Goldschmidt ca v. president și N. Leven ca secretariu.

Numărul membrilor și al comitetelor locale nu este arătat anume; se vede însă, că el e foarte mare, de oare ce raportul vorbind despre propaganda făcută în anul trecut, începe cu cuvintele:

„E peste puțină a numi toate societățile, comitetele și persoanele ce în semestrul trecut i-au dat comitetului central mână de ajutoriu.“

Oare-care indicii pentru numărul membrilor găsim în următoarele date.

1. La comitetul local din Berlin erau înscriși până la 31 Martie 1879 cu totul 607 membrii (șase sute șapte.)

2. În timpul dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1878 s'au alcătuit ori întregit 31 comitete locale, dintre care două în România, și anume unul în Herța, având drept președinte pe d. dr. I. Stroband și altul în Turnu-Severin, având de președinte pe d. N. M. Oser.

3. În timpul dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1878 numărul membrilor din 298 orașe situate în deosebitele părți ale lumii s'a sporit cu vr'o 1840 dintre care 193 din România, și anume, 102 din Bucuresci; 12 din Buzeu, 11 din Herța, 20 din Tecuci și 48 din Turnu-Severin.

4. Această listă de membrii noi (1840) este a 27-a (douăzeci și șapte) și cuprinde prin urmare pe Ovreei mai codași, cari au lăsat să treacă 26 liste și nu s'au înscriș decât în a 27-a.

După toate aceste trebuie să presupunem, că numărul membrilor declarați se arcă la mai multe decimi dacă nu la mai multe sutimi de mii.

În adevăr însă membrii alianței israelite sînt toți Ovreei de pe fața pământului, ear membrii declarați și comitetele locale sînt agenții direcți ai asociației internaționale: acesta e sensul adevărat al divisei de solidaritate desevășită pusă în fruntea raportului.

Raportul cuprinde, între altele și o dare de samă despre sumele adunate și cheltuite. Această dare de samă nu are pentru noi importanță, de oare-ce scim că Ovreei adună sumele de care au trebuință. Importanța e numai să scim, cum le adună.

Afară de taxele de câte 6 l. n. pe ai ale membrilor societății, a mai primit în anul trecut:

1. Legate și îndeobște sume lăuate prin dispozițiuni testamentare.

2. Sume dăruite de particulari ce nu erau membrii ai alianței.

3. Sume trimise de către comitete locale.

4. Sume trimise din partea unor societăți, cum este „Ierusalem“ în Bucuresci.

5. Sume adunate prin sinagogele din deosebite țări și orașe.

6. Sume adunate la munte.

Din toate aceste rezultă, că nu numai membrii declarați, ci toți Ovreei sînt angajați la alianța israelită universală.

Trebuie deci să scim, și să simțim, că ne aflăm în luptă cu fie-care Ovreu ce se ese în cale și cu toți împreună.

Principiul umanitar, că toți oamenii sînt răspunzători unii pentru alții, la Ovreei a fost înlocuit cu principiul exclusivist, că israeliții sînt răspunzători numai pentru israeliți; de aceea noi, cari ne credem datorii a respecta principiul general, luăm răspunderea și pentru dănișii, eară ei nu o iau decât pentru sine.

În virtutea principiului, că toți oamenii sînt răspunzători unii pentru alții, puterile europene ne silesc pe noi să acordăm Ovreilor drepturile ce nu li se cuvir pe nici un alt temei: popoarele europene admit acest principiu și ne silesc pe noi să l'apucăm, dar Ovreei înșiși, în interesul

cărora se urmează această ceartă între noi și Europa, Ovreei neagă principiul umanitar la care apelează.

Eată ce dice raportul despre cestiunea Ovreeilor din România:

„Membrii societății sciu la ce triumf au ajuns principiile dreptății și ale egalității în congresul dela Berlin; marile puteri europene au voit să pună prin proclamarea lor capăt persecuțiunilor, ce Ovreei aveau să îndure timp atât de îndelungat în unele țări orientale și anume în România; ele au recunoscut independența României și a Serbiei, dar numai cu condiținea, că egalitatea tuturor cultelor față cu legea vor fi primite în legislațiunea acestor țări. În același timp congresul a hotărât ca aceleași principii să fie primite drept basă la organizația Bulgariei și a Rumeliei orientale. Acesta a fost un mare succes pentru cauza israelită în Orient.“

În virtutea cărui principiu a obținut alianța israelită acest succes?

În virtutea principiului, că toți oamenii sînt răspunzători unii pentru alții: nici odată România nu ar fi ajuns la strîmtoarea, în care se află astăzi, dacă popoarele apusene ar fi negat de-opotrivă cu Ovreei acest principiu.

„Singura țară, — dice raportul, — în care emanciparea Israelitilor întimpină o rezistență energetică, e România. De sigur că poporul român nu ar face opozițiune, dacă nu ar fi mereu agitat de partidele politice, care vor să exploateze în folosul lor pasiunile poporului ce totdeauna se pot aprinde atât de lesne.“

Poporul adevărat e gata să acorde Ovreeilor tot ceea ce ni se cere în tractatul dela Berlin, dar oamenii politici din România sînt răi patrioți și vor să profite de ocazie.

Îi vom spune noi alianței israelite de unde vine opoziția.

Vine de acolo, că poporul român mai are bun simț, a pățit multe și scie că toți Românii sînt răspunzători înainte de toate unii pentru alții, eară oamenii politici nu pot scăpa din vedere, că ori-cine ar fi acela, care va îndrăzni să rostească un cuvânt pentru Ovreei, în clipa în care l' va fi rostit, e mort politicesc, mort pentru totdeauna.

Astăzi, când ovreimea de pe toată fața pământului s'a unit spre a ne despărți de popoarele înfrățite cu noi, de lumea, în mijlocul căreia am trăit și pentru a cărei cultură ne-am vărsat sângele veacuri întregi de-a rândul, astăzi Românul simte că trebuie să proclame principiul: *Toți Românii sînt răspunzători unii pentru alții!* — și aceea, cari nu vor să primească această răspundere, pot să fie oameni și chiar oameni foarte cum se cade, dar în ochii Românilor nu mai pot trece de Români.

Eată pentru ce Ovreei întimpină rezistența în România: Ei s'au unit contra noastră; și noi caută să ne unim în contra lor.

Ei îl omorâă cu petrii pe Ovreei ce nu ține cu dănișii; noi nu omorîm pe nimeni, dar în luptă toți fii buni ai unei țări trebuie să se unească.

Sînt în România foarte mulți oameni politici, cari încă de mult ar fi dorit să li se dea Ovreeilor oare-care drepturi și așa succesiv, potrivit cu dezvoltarea țării, toate drepturile, și dacă Ovreei ar fi avut mai mult bun simț politic, acești oameni i-ar susținé. După ce însă alianța israelită a pus cestiunea astfel, cum e pusă astăzi, nici un om politic serios nu se va espune, căci ar trebui să sacrifice succesul altor idei ce reprezentă: chiar și amicii Ovreeilor sînt deci siliți să facă act de abnegație patriotică și să nu consulte în împrejurările de față principiile lor, ci simțământul obștesc al țării.

Primiți etc.

„Timp.“

Testamentul principelui Louis Napoleon.

„The Morning Post“, diar imperialist din Londra, a anunțat că testamentul principelui Louis Napoleon a fost deschis.

„Le Gaulois“ primosce în această privință următoarea telegramă din Chiselhurst:

După cum am aflat chiar din

gura d-lui Rouher, testamentul principelui imperial s'a deschis în prezența unui notar și a unui soliciitor. El conține în introducerea sa reflesiuni generale politice, apoi dispozițiuni asupra moștenirii și câte-va legate de aducere aminte pentru amicii personali și servitori. D. Rouher nu a voit să mi spună mai mult. Îl întrebaui dacă principele nu a esprimit nici o voință în privința succesurului seu politic. La aceasta d-l Rouher îmi response într'un mod evasiv, însă îmi dete să înțeleg, că în testament se află adaus un codicil destinat numai pentru împărăteasa și despre care nu a luat nimeni cunoscință afară de dânsa. Testamentul se va publica poate preste vr'o opt zile, probalmente de diarele engleze.

Tot în sensul acesta scrie și corespondentul diarului „le Globe“, care pare a și trage informațiunile din același isvor ca și colegul seu dela Gaulois. După dânsul părerea generală care domnesce la Chiselhurst este, că în codicil se prevede cazul unei renunțări din partea principelui Jerome și se desemnează ca succesor într'un asemenea cas principele Victor însă împărăteasa, care pentru prima oară a putut avé o convorbire politică cu principele Carol Bonaparte și cu domni Rouher și Pietri, ar fi esprimit părerea, că principele Jerome nu poate refusa succesiunea.

„Morning Post“ însă dice, că principele a invitat prin testamentul seu pe bonapartiști într'un mod formal a și pune speranțele lor în principele Victor.

Restul testamentului ar conține diferite legate pentru d-nii Rouher și Pietri, precum și pensuni pentru servitori, și ar fi fost scris în ajunul plecării principelui la Africa.

După „l'Estafette“ frasa din testament privitoare la succesiune ar fi numai un fel de indicațiune, astfel redactată:

„Causa mea nu se va stinge cu mine, căci nu rămâne oare principele Victor?“

„La Liberté“ voiesce să scie, că principele Louis Napoleon ar fi lăsat o parte din averea sa principelui Victor, dar aceasta nu prea e de creșut.

Până acum sînt diferite versiuni asupra testamentului ceea ce produce confusiune în rândurile partidei bonapartiste. „Le Gaulois“ și „le Pays“ au scos deja la iveală o legendă pentru sufletele lesne creștitoare. Ambele diare istorisesc cu multă evlavie, că în timpul parastasului din biserica st. Augustin s'a văduț un porumbel alb sburând pe de-așupra capetelor celor de față. („Gaulois“ dice, că porumbelul era alb-cenușiu). El s'a lăsat de trei ori pe un vultur de peatră, care împodobesce un colț al păreților bisericei. Cu o modestie, deamnă de admirat, „le Gaulois“ lasă a se înțelegé, că vre-o câte-va doamne au recunoscut în acest porumbel pe duhul sânt, ear Paul de Cassagnac esprimă în „le Pays“ ușoara presupunere, că sufletul repausatului principe a trecut în acel porumbel.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Teregova (Bănat) 20 Iunie 1879. (Reflesiuni). În Nr. 61 al prețuitului diar „Tel. Rom.“ apare o corespondență particulară „De lângă Dunăre“ despre starea deplorabilă a scoalelor, în carea prelângă o relațiune, altcum adevărată, se află și nisce espresiuni esaltate, cari cetindu-le nu poți rămâne indiferent, și așa îmi țin de datorință prin o scurtă reflesiune a trage cuvințioasa paralelă acelu citat din corespondența respectivă, prin carele să face preoțimei imputare: „că religia înceată din di în di a se mai

propune în scoalele noastre comunale" din motiv, că conform statutelor religioase are a se propune de învățătorul bisericesc adecă de preoții cari pretind plată și pentru propagarea învățării creștine, ceea ce de sigur nu vor căpeta etc.

N'am intențiune de-a mă apropia de persoana domnului corespondent anonim, și departe de aceea de-a dubita doară despre caracterul domniei lui, îi regret numai nemodestia, prin carea d-sa fuse așa de temerar, de-a arunca pisica în fața preoțimeii noastre, carea pentru diferențele unor persoane singuratică, această blamă publică cu atât mai puțin o poate primi și suferi, cu cât nu numai dânsa ci tot poporul nostru inteligent e conștient și însuflețit de firma convicțiune, cumcă chiar această preoțime deja atacată, a propagat și păstrat sânta noastră religioasă genetică și în deplina genuinitate așa precum a eredit-o dela străbunii noștri creștini, până astăzi, de unde deducem consecința, cumcă preoțimea carea în decursul celor mai viforoase secolii a știut elupta și păstra asilele cele mai sigure a individualității noastre naționale adecă biserica și școala, și carea cu toată scumpătatea și nespuse jertfe ne-au apărut și conservat cel mai scump tezaur prin toate invasiunile barbare ale evilor trecuți, ba chiar și prin aceea severă și nefericită epocă, când și capii sf. noastre biserici și a întregului cler național s'gduiți, de un trist eveniment eclesiastic, cădură de pre scaunul cel sublim al arhiepiscopiei noastre naționale în noroiul apostasiei, și eșiră și trecură din mării vechei noastre biserici lăsând turmălor fără de păstoriu suprom, carea, cu preoțimea în frunte, rămânând fidelă și alipită de biserica ei antică, deveni apoi sub vitrega conducere a celui jug străin, sub carele secolii întregi suprimată ofta, până când creatoriul se îndură, a ne destina și trimite pre acel mare bărbat și prelat național, carele prin înăscută prudență și neobicită energie ne salvă și realisă oftările, restituindu-ne earăși acel scump și sublim scaun, carele prin președea, mult regretata perfidie a predecesorilor sei cu totul se perduse; drept aceea repetez cumcă această mult cercată preoțime nici când nu va deveni atât de letargică încât să și neglige și uite datorința cea mai sacră a frumoasei — dar și grelei — sale chemări, adecă propagarea religioase și a moralei între fragedele mlădițe a mult amatei turmei sale, măcar că — precum și în alte stări și chemări așa și în preoțimea noastră — poate să fie ici colea vre-unul atât de indolent, încât să nu satisfacă cu toată osârdia acestei mari și sacre datorințe; dar totuși ceialalt preoți, cari facem clerul vechei noastre biserici, vom a ne consola cu dulcea conștiință, cumcă totde-auna am implinit această sacră datorință cu cea mai viuă plăcere fără de nici o recompensare, prin urmare sântem deplin îndreptățiți, a reflecta și lăpăda departe de reverența și caracterul nostru, atari imputări din partea ori-cărui anonim, — ear dacă va eși vre-unul la iveală, ca să'l scim și să'l cunoaștem, nu vom întârzi a i răspunde mai departe și a'l întreba: „Oare urmează acesti antagoniști ai clerului, străbunilor noștri creștini, cari nu cu gura ci cu fapta își sacrificau averea și viața pentru amoroarea cătră religioasă și bisericească? pre carea, laudă monarchului și prelaților noștri! până astăzi încă nu o vedem atacată precum arată aserțiunea greșită a domnului corespondent anonim, cărui îi recomandăm cu toată căldura, a folosi națiunii mai mult cu fapte decât cu vorbe goale cu atât mai vârtos, cu cât de comun cunoscut este, cumcă cu pesimisme nu putem progresa nici promovă folosul comun al mult cercatului nostru popor, carele numai atunci va

pute deveni intensiv și respectat, dacă conform devisei monarchului, cu puteri unite, mână în mână vom lucra și contribuim spre promovarea culturii populare carea e basa ori cărei prosperări și înfloriri.

Aceasta am datorit-o intru apărarea reverenților și mult amatori mei în Chr. frații! cu carea am onoare de-a mă subsemna

Ioane Bombăcilă m/p.,
preot gr. or.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 14.

Sedința din 9 Iunie st. v. 1879.

Membri prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincențiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Sturdza Dimitrie A.

Președinte, Ioan Ghica.

Sedința se deschide la 9 oare a. m.

Se comunică o epistolă a d-lui Nic. Densușan, care anunță că motivele de sănătate îl constring a nu mai putea prelungi misiunea sa istorică în Pesta. D. președinte consultă adunarea, dacă trebuie a se face o invitațiune d-lui Densușan a nu stăru în deciziunea sa.

D. Babeș emite opiniunea ca să se aștepte raportul secțiunii istorice careia îi s'a recomandat cercetarea comunicațiilor și descoperirilor d-lui Densușan, și care crede că în curând se va supune adunării. Această opiniune se aprobă.

D. Roman comunică că comisiunea nunită ca să cerceteze raportul delegațiunii despre lucrările și activitatea sa, și-a terminat lucrarea, și că e gata a supune adunării referatul seu. Se ia act și se decide a se pune la ordinea zilei.

Se decide continuarea discuțiunii asupra proiectului de statute.

Art. 4, 5 și 6 se votează fără discuțiune.

Art. 7 se decide a se pune la ordine ca să se facă art. 9.

Art. 8 făcându-se 7 se deschide discuțiune generală.

D. Hodoș propune ca să se supprime al. 2, relativ la spesele de călătorie, care trebuie să se prevadă mai departe la alt articol.

D. Ștefănescu propune ca al. i) și j) să se contopească.

Puindu-se discuțiunea după paragrafi, la cel dintâiu, relativ la intrunirea sesiunii generale, se fac mai multe propuneri și amendamente asupra ficsării timpului, în care să se ție aceste sesiuni. După desbateri și consultațiuni, se primesc cu majoritate de voturi amendamentul adus de d-nii N. Ionescu și D. Sturdza, care defige termenul intrunirii cu 30 zile înainte de Joia de înaintea Pascilor.

Al. a doua după propunerea d-lui Hodoș, se admite a se suprima.

Aliniatele următoare până la litera h) inclusiv se admit fără discuțiune.

La al. i) D. Laurian propune, ca în loc de oficiul dirigent să se manțină tot termenul vechiu de delegațiunea academiei.

D. Hașdeu propune, ca în loc de oficiul dirigent să se pună Biroul.

D. Chintescu și Ștefănescu propun să se supprime al. j) cu adăogirea la al. i) a cuvintelor „și a comitabilului general.”

Discutându-se aceste diverse propuneri, majoritatea admite numai pe

cea a d-lui Laurian, înlăturând pe celelalte.

Art. 8 după puține deliberațiuni se votează amendat cu următoarea redacțiune, „academia poate fi convocată, în sesiune generală extraordinară de cătră delegațiunea ei, când aceasta, în urma unei prealabile comunicațiuni motivate, ce se va adresa tuturor membrilor actuali, va fi obținut consimțământul în scris a unei treimi din numărul lor total.”

După aceasta admitându-se ca la rând să vină articolul pus în proiect sub Nr. 7, d. Maniu observă, că lucrările și competența ședințelor săptămânale, care se propune în acest articol, nu sânt destul de bine specificate.

D. Chintescu face mai multe observațiuni atât asupra fondului cât și asupra redacțiunii.

D. Babeș atrage atențiunea adunării asupra stilisticii aliniatului prim, după care s'ar pute deduce, că chiar corpul întreg să ție ședințe ordinare odată pe săptămână, pe când adevăratul înțeles este cel espres în al. 2) adecă ca odată pe săptămână să se ție ședințe sau de întreg corpul academiei, sau de secțiuni sau numai de comisiuni. D-lui conchide cerând suprimarea al. 3) pentru că acela are în vedere conferențele membrilor adunați în număr mai mic decât să poată lua concluziuni, atunci el nu poate avea loc; căci conferențele fiind de natură particulară nu se regulează prin statute. Eară dacă este ca să se reguleze chiar ședințele apoi este în contradicere cu regulamentul acestora în art. următoriu. Poate deci să provoace numai confuziuni.

D. Ionescu în ținerea ședințelor ordinare sau săptămânale vede o inovațiune fericită, căci această propunere își are de scop și idea dominată de permanența academiei. Dară în aceasta vede 3 idei preconcepute, adecă: ținerea de ședințe din partea secțiunilor conferențe și lucrări din partea comisiunilor, și conferențe ale întregului corp academic. Cu toate aceste crede că numărul membrilor prezenți trebuie determinat. D-lui conchide, depunând un amendament subscris și de d. Ștefănescu în următoarea cuprindere: la art. 9) al. 2) să se ție: „ele se țin cu a treia parte din numărul membrilor sau ai comisiunii sau ai secțiunii, sau ai academiei, după natura lucrărilor.”

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Proces-verbal Nr. 15.

Sedința din 10 Iunie 1879.

Membri prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincențiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Sturdza Dimitrie A.

Președinte, Ioan Ghica.

Sedința se deschide la 9 oare a. m.

Proces-verbal al ședinței precedente, după oare-cari rectificări se verifică.

La ordinea zilei continuarea discuțiunii asupra proiectului de statute ale academiei.

Se dă lectură amendamentului propus în ședința trecută de d-nii Ionescu și Ștefănescu.

D. Odobescu susține redacțiunea proiectului. După amendamentul propus, d-sa argumentează, că ședințele ordinare, sau săptămânale, n'ar fi posibile: căci de nu ar veni membrii în numărul indicat, sau de ar lipsi numai unul, atunci toți cei ce ar fi ve-

nit ar fi paralizați de-a face ceva. Aceasta nu numai ar împedea idea dominată de permanență, dacă ar face și nedreptate membrilor acelor cari ar veni, căci atunci ei ar perde și timpul și dreptul la diurnă. Apoi lucrul s'a judecat prin votarea art. 5 care ție, că activitatea academiei se exercită sau de corpul întreg, sau de secțiuni, sau de comisiuni. Nu e bine a se restringe cercul activității acestia subordinând-o la număr, din contra, să se lase toată latitudinea pentru membrii cei mai activi. În cele din urmă d-lui declară, că admite a se adăoga, că de nu vor fi membri în număr mai mare ședințele să se considere ca conferențiale.

D. Roman ție că acest articol este din cei mai importanți, pentru că prin el se prevede permanența activității academiei și din această cauză crede, că trebuie să se precizeze bine; de aceea propune să se întoarcă la comisiune spre a'l redige din nou.

D. Babeș observă că după oricâte discuțiuni s'au făcut, e vederat că adunarea încă nu e îndestul luminată: articolul propus de proiect poate da loc la interpretațiuni diverse. E de dorit a se precisa mai bine, de aceea susține propunerea d-lui Roman.

D. Laurian propune amendamentul următor la al. 2 în jos:

„Ședințele săptămânale se țin sau de întregul corp academic, sau de secțiuni, sau numai de comisiuni; zilele și oarele se vor determina printr'un regulament.

„Ședințele ordinare săptămânale se pot ținé în prezența unei treimi a membrilor actuali.

„Ședințele sesiunilor generale se pot ținé numai în prezența majorității absolute a membrilor actuali.”

În susținerea acestui amendament d-lui relevă cestiunea diurnelor: să nu se confunde aceasta cu valoarea sau validitatea lucrărilor, căci dacă în aceste ședințe se va stabili a se lua rezoluțiuni serioase, apoi ele trebuie să fie mai bine reprezentate; numărul de-a treia parte crede că este indispensabil. Cât pentru diurne, d-lui afirmă că e dreptul ca cei ce vor veni să le primească.

D. Maiorescu, lăsând cestiunea diurnelor la o parte, arată scopul ședințelor acestora și misiunea ce o au în perspectivă. Nu își poate esplica nedumeririle de cari se ocupă unii din membrii. Ședințele acestea, ție d-lui, nu au a lucra cu concluziuni; au a asculta comunicațiuni, a face lecturi, a studia diverse lucrări, și rolul acesta poate să fie cel mai important. Astfel ele vor manifesta o activitate regulată.

D. Aurelian susține că ședințele de săptămână să se poată ținé cu or ce număr de membrii; cu atâta mai mult că nu au a lua deciziuni de competența sesiunii generale. În aceste ședințe se primesc și se citesc memorii; se trimit secțiunilor spre a le discuta; se fac comunicațiuni literare și științifice. Așa se urmează în o mulțime de societăți literare și științifice și nu vede pentru ce s'ar urma într'alt-fel la noi. Mărginindu-se numărul membrilor, s'ar pute întâmpla ca academia să țină numai câte-va de aceste ședințe și cu modul acesta caracterul de permanență ar deveni iluzoriu.

Se deschide discuțiunea asupra art. 10.

D. Ștefănescu atrage atențiunea academiei asupra acestui articol, căci de s'ar primi astfel ar atrage consecințe foarte grave: s'ar pute alege membrii actuali, onorari și corespondenți; s'ar pute decerne premii ș. c. l. numai cu doue treimi din a treia parte din numărul total al membrilor actuali, care din 36 este numai 12. Să vorbesce, este adevărat, de excepțiuni; dară una din excepțiuni este art. 22 care se referă tot la art. 10;

astfel că 8 membri pot vota un membru actual. Aceasta nu se poate admite.

Puindu-se la vot amendamentul d-lui Laurian după aliniate, cel întâiu se admite și de comisiune și de majoritate, ear cel următor intrunind paritate de voturi, se amână a se pune la vot în ședința de mâine.

Se deschide discuțiunea asupra art. 10 din proiect, devenit 11. După puține explicațiuni, în acord cu comisiunea, se amendează și se admite cu următoarea redacțiune:

„Decisiunile academiei în ședințele ordinare, atât ale întregului corp, precum și ale secțiunilor, și comisiunilor, se pot lua în genere cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, atunci însă numai când se află față cel puțin o a treia parte, plus unul din membrii actuali ai corpului, ai secțiunilor, sau ai comisiunilor.“

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Președinte: Ioan Ghica.

Secretar ad-hoc: G. Sion.

Varietăți.

* (Ministrul comunicațiunei baronul Kemény) a sosit cu trenul de alaltăeri la Sibiu. La gară a fost primit de reprezentanții municipiului, ai orașului și ai diverselor officii. Deadreptul dela gară ministrul a plecat cătră „Turnu-roșu“ însoțit de comitele suprem. Pe drum a fost întâmpinat și însoțit de banderile comunelor Șelimer, Vestem, Tâlmăciu și Boița. O deputațiune a locuitorilor din comuna Porcesci s'au înfățișat înaintea ministrului și s'au rugat ca să delăture pedecile pentru comerțul cu produse brute prin vama României. Ministrul a răspuns, că va face toate cele posibile. La discursurile reprezentanților comunelor române ministru a răspuns românește. Pe la 10 oare sara ministrul s'a întors la Sibiu. Eri a luat parte la parastasul, celebrat în biserică catolică pentru împăratul Ferdinand, și a primit diferite corporațiuni în audiență. La 1 oară d. a. ministrul a onorat pe Escelența Sa mitropolitul Miron Romanul cu o vizită în reședința metropolitană. La 1½ Esc. Sa mitropolitul a întors vizita ministrului și mai târziu a luat parte la prânzul ce în onoarea înaltului oaspe l-a dat dl comite suprem. La 3 oare d. a. ministrul a plecat de aici la Făgăraș.

* (Esamenele în institutul Andreian) s'au terminat ieri. astăzi este solemnitatea încheerii anului scolar 1878/9.

Esamenele au fost de astădată paralele. În două despărțăminte au decurs deodată esamenele elevilor părții teologice și a părții pedagogice a institutului. Esamenele s'au deosebit în toată privința de alte esamenes de până aci. Adoptându-se forma aplicată la academie, elevii erau puși în pozițiune de a arăta, independenți, ceea ce știu. Din răspunsuri s'a văzut un progres însemnat. Bune și de mijloc, dar răspunsurile, aproape din toate obiectele, au dovedit claritatea cu care dd. profesori, cu o unică excepțiune, știu să propună și elevii dacă se silesc, știu să cuprindă ceea ce li se propune. Cu satisfacțiune amintim de progresul ce am văzut și de astădată în cântări și tipic, în partea teoretică și practică.

Ne place drumul pe care a apucat dd. profesori și sperăm că în viitoriu ne vor îndreptăți a scrie și mai mult și mai bine despre institutul nostru. Ne place pentru că și elevii, deschizându-se la toamnă internatul pentru 90 de inși, vor avea, în mod mai egal ca până aci înlesniri de a se putea cualifica cum se cade.

* (Necrolog). *Vlad Strevoiu*, econom din Zernești, după o scurtă suferință din cauza bătrânețelor și după primirea sfintelor taine a reposat Duminecă în 24 Iunie (6 Iulie) a. c. în etate de 67 ani.

Despre aceasta tristă întâmplare cu inima plină de durere încunoscim-tează fii și fiicele reposatului pe toți cunoscuții și amicii.

Osemintele reposatului se vor așeza la locul de eternă odichnă în cimiteriul dela biserică Sf. Adormiri din Zernești în 26 Iunie (8 Iulie) a. c. la 11 oare a. m. Fie'i țărina ușoară! Zernești, în 25 Iunie (7 Iulie) 1879.

Nicolae Strevoiu, adv. și deputat dietal, Ioan Strevoiu, învățătoriu, Stana Strevoiu veduvă Comșa, Iudita Strevoiu veduvă Tipeiu.

* (Mulțămită publică). Pre timpul preparațiunilor pentru esamenul de maturitate mă aflasem într'o stare atât de nefavorabilă, încât mai eram silit a repăși dela esamen decumva on. d-n Achim Boraciu jude primariu în comuna Varadia nu mi-ar fi ajutat pe acel timp cu suma de 23 fl. v. a., pentru care dar mă simt necesitat a'i aduce pe această cale, cea mai adencă mulțămită.

Beiuș la 20 Iunie 1879.

Paul G. Caiman,
abitruent.

* (Esamenele) la gimnasiul rom. cat. de 6 clase și în liceul episcopesc (7 și 8 clase) din Alba-Iulia s'au ținut din 16 până în 27 Iunie cal. n., ear esamenul de maturitate în același liceu episcopesc a avut loc în 4 și 5 Iunie st. n.

Suma tuturor scolarilor în cele 6 clase gimn. a fost în anul scol. 1878/9 236, dintre cari Români 69 și anume 36 gr. or. și 33 gr. cat.

În liceul episcopal au fost Români: în a 7-a cl. 4, în a 8-a 5. Suma tuturor stud. români așa dară e 78.

După clase au fost Români: În I clasă 13 (4 gr. or., 9 gr. cat.), în II clasă 14 (8 gr. or., 6 gr. cat.), în III clasă 12 (8 gr. or., 4 gr. cat.), în IV clasă 14 (10 gr. or. 4 gr. cat.), în V clasă 10 (5 gr. or. 5 gr. cat.), în VI clasă 6 (1 gr. or. 5 gr. cat.), în VII în liceu 4 (3 gr. or. 1 gr. cat.), în VII „ 5 (5 gr. orientali).

La esamenul de maturitate în liceul episcopal s'au supus 4 Români, cari toți l-au depus cu succes bun; 1 Român nu s'a admis la esamenul de maturitate.

* (Metropolitul din Carloviț Procopie Ivacicovici) intenționează a zidi în Carloviț o frumoasă residență metropolitană. Spre acest scop pentru procurarea de planuri s'a scris concurs public. Celui mai bun plan s'a asigurat un premiu de 1000 fl pentru al doilea 500 fl. și pentru al treilea 300 fl. Până acuma a sosit preste tot 14 planuri, cari s'au predat unui juriu, compus din organe de ale ministeriului de comunicațiune și de instrucțiune.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Berlin, 9 Iulie n. Senatul imperial a primit cu 211 contra 122 voturi propunerea lui Frankenstein (cestiunea garanției), după ce Bismarck declarase că el este de acord cu aceasta propunere, el se simte părăsit de liberali naționali, dar nu va permite ca să fie abătut dela calea apucată. Windhorst a declarat, că centrul n'a pretins concesiuni și nici n'a dobândit. Centrul sperează a lucra dinpreună cu conservatorii la revisiunea legilor din Maiu.

Bursa de Viena

din 7 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	66 75
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 45
Împrumutul de stat din 1860	126 80
Acțiuni de bancă	821 —
Acțiuni de credit	265 —
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	57 —
London	116 05
Galbin	5 49
Napoleon d'aur (poli)	9 22½

Economic.

Făgăraș, 4 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5—5.50; grâu sēcăreț fl. 4—4.50; sēcără fl. 3.—3.20; cucuruz fl. 2.70—2.90; ovės fl. 2.—2.20; mălaiu fl. 8—9; Sămânță decănepă fl. —; mazere fl. 5.—5.20; linte fl. 6—6.20; fasole fl. 3.80—4; prunescate fl.; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—72; sēcubrutf. 32—34; sēcude luminărif. 58—unsoare fl. 52—54; cănepă fl. 30—32; sēmēnța de in fl. —; sēcun fl. 58—; fēn fl. —; pro chilo carne de vită 38 cr. carne de porc 40—cr. carne de berbeco 28 cr.; Tērgul de ași a fost cercetat foarte bine cu grâne, cari au scăput tare în prețuri. O mare cantitate a rămas în tērg. Speculanții nu le mai cumpără avēnd deja magazii pline. Timpul e tare cald și o ploaie bună ar fi foarte de ȳpsă. Grânele sânt frumoase și secerișul e în pragul uși.

Budapesta, 5 Iulie n. Timpul sēptēmānei trecute a fost preste tot luând uscat; numai din când în când se mai sloboșia câte o vreme tare cu ploaie torențială. Temperatură însă a fost în continuu schimbăcioasă După căldură mare urma regulat vifor și scădere rapidă a termometrului, care se mișca între + 27° și + 18° R. În urma căldurei enorme din 29 Iunie și 3 Iulie sēmēnăturile de toamnă s'au copt mai curēnd, ca cum le place economilor, pentru că ele în multe locuri s'au pripit în copt și acuma din multe părți se aud vāierături, că grāunțele s'au sbēcirt, și spițele s'au secat la grāne și sēcări. Cu deosebire ȳntururile Alfdulului sânt lovite de această calamitate. După cum se pare, această calamitate se ivesce mai mult la sēmēnăturile de primăvară, la cari desvoltarea grāunțelor în urma întrārei repede a căldurilor abnorme încă n'a putut ajunge la perfecție. De-aici urmează, că oamenii nu mai au nādejde, ca mai înainte, de un seceriș bun. Aceste împregiurări au adus cu sine, de toate articulele din sēptēmāna trecută au avut căutare, dară de mītrare cu prețuri cu mult mai mici, ca mai înainte. Așa notăm în special:

Grāul la vr'o 75,000 m. m. cu fl. 9.45—9.60; sēcara la vr'o 2000 m. m. cu fl. 5.40—5.65; orzul la vr'o 4000 m. m. cu fl. 4.90—5.20; ovėsul la vr'o 3000 m. m. cu fl. 5.30—5.50; cucuruzul la vr'o 10,000 m. m. cu fl. 4.90—5.30; făina n'a trecut ca și mai înainte mai de loc.

Păstăioasele asemenea n'au avut mare căutare vēndēndu-se: fasolea cu fl. 6.75—7; linte cu fl. 9—10; mazere cu fl. 10—12; mălaiul cu fl. 4.50—5.15; sēmēnța de cănepă cu fl. 7—7.50; sēmēnța de in cu fl. 13; lānile au trecut per 56 chilograme cu fl. 73—75.

Porcii încă au avut căutare. Intre cei 75,070 au fost din Ungaria de jos 3890, din România 530 și din Ardeal 220 de capete; unsoarea de porc a trecut cu fl. 42 fără vas, eară cu vas cu tot cu fl. 44—45; slānina cu fl. 3b—40; sēcul cu fl. 42—43; spirtul en gros cu fl. 27 și în consum cu fl. 28—92.25 per 10 mii litre %.

Peile au avut cea mai bună căutare și au trecut rapid cu prețuri frumoase și adecă: peile de oaie la 20,000 dārobe s'au plătit cele bănațene și ardelene cu câte fl. 125—140; peile de miel la 40,000 dārobe și adecă cele din Bānat și Ardeal albe cu fl. 60—65; negre cu fl. 70—80; peile de capră au trecut cu fl. 80—110; peile de bou din Bānat cu fl. 125—135; din Ardeal cu fl. 140—150; peile de vacă cu fl. 118—120; și cele de vițel cu fl. 195—205 toate per 102 dārobe. Peile de cal au trecut cu fl. 11.50—12.50 per pāreche.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 2 August și 9 Sept. imob. lui Frideric Bayer în Brașov; în 31 Iulie și 3 Sept. imob. d-nei Iuon Radu în Cernat (trib. Brașov); în 16 August și

17 Septemvre imob. lui Coloman Fenyes în Nagy-Kagya (judec. cerc. Sechehid); în 13 August și 13 Sept. imob. lui Iuon Bratu Jurca în Rēșinari (trib. Sibiu); în 12 Iulie și 16 August imob. lui George Komáromy și soți în Vesēud (judec. cerc. Mediaș); în 2 August și 2 Sept. imob. lui Vasilie Prungate (judec. cerc. Nāsēud); în 30 Iulie și 6 Sept. imob. lui Iuon P. Gologan în Sācele (trib. Brașov); în 21 Iulie și 22 August imob. lui Carol Limbian în Alba-Iulia (trib.); în 8 August imob. lui Iuon Zajda în Aiud (jud. cerc.); în 17 Iulie și 18 August imob. rēmasului după Lazar Frankel (trib. Alba-Iulia); în 13 August și 13 Sept. imob. rēmasului după Ilie Rēu în Ludoș (tribun. Sibiu); în 5 August și 5 Sept. imob. lui Iosif Györbiro în Uzon (judec. cerc. Sāngiors); în 22 Iulie și 23 August imob. lui Florea Gligorescu în Dumitru; în 17 Iulie și 18 August imob. lui Iosif Te. leki în Ighiu (trib. Alba-Iulia); în 15 Iulie și 14 August imob. lui Iuon Popa și soți în Capre (trib. Deva); în 13 August și 13 Septemvre imob. rēmasului după Irimie Herța în Sācel (trib. Sibiu).

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din comuna Vidra de jos, protopresbiteratul Zlatnei superioare se escrie concurs cu termin până la 28 Iuliu a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariul anual de 200 fl. v. a. solvinde în rate lunare din cassa alo-dială.

2. Cuartir liber în edificiul scoalei constatōriu din 2 chilli, culină și cămară.

3. Folosirea grādinei scolare în mārime de 1 jug. 1500 orgii □.

Doritorii de-a ocupa acest post, au de a'și substerne petițiunile lor la oficiul protopopesc în Abrud, până la terminul sus indicat, în care au de-a dovedi:

a) că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale;

b) că au absolvat cursul clerical ori pedagogic;

c) că au depus esamenul de cualificațiune.

Aceia cari nu au depus esamenul de cualificațiune, au de-a documenta, că pe cariera de învățătoriu au funcționat cel puțin doi ani de țile.

Abrud în 16 Iuniu 1879.

Comitetul parochial gr. or. în conțelegere cu

Ioan Gal m. p.,

3—3

prot. și adm.

Nr. 100.

3—3

EDICT.

Ana Vasilie Dovel din comuna Aciliu, comitatul Sibiului, pretura Sălizești, carea de 2 ani de țile a părăsit pre bărbatul ei Iacob Muleș tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea ei și de mai trăiesce sau nu, se citează prin aceasta a se presenta înaintea subsemnatului scaun ppresbiteral în termin de un an și o țil, căci la din contră procesul divorțial asupra'i intentat se va pertracta și decide și în absența ei.

Mercurea în 15 Iuniu 1879.

Dela scaunul ppresbiteral al Mercurei.

I. Droc m. p.,

adm. prot.

Însciințare.

În 5 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului **Avrig** (Freck), în apropierea Sibiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiunile se pot vedē la tribunul din Sibiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 1—3